

[Udenrigsministeren]

sesbevillinger og betalingsbevillinger, sådan som også hr. Kent Kirk gjorde en behjertet indsats for at forklare hr. Gade og hr. Albrechtsen her. Alle de skønne spildte kræfter! Men jeg tager til efterretning, at vi skal være endnu mere pædagogiske og tålmodige, når vi i fremtiden forklarer disse ting. Jeg står bare tilbage med en mistanke om, at de herrer ikke nærer noget ønske om at forstå det, at de måske ligefrem ser en fordel i at skabe misnøje omkring EF ved at bruge den slags adjektiver, som er anvendt om den påståede gældsbyrde her i dag.

Så vil jeg sige til hr. Gade, at der kommer ikke noget særskilt forslag om betalingen til Storbritannien i 1985. Jeg kan henvise hr. Gade til afgørelsens artikel 3, stk. 4. Der står præcis de ting, som hr. Gade gerne vil have til behandling, så når han stemmer nej til det samlede forslag, kan jeg glæde hr. Gade med, at så stemmer han samtidig også nej til det om den britiske ordning i 1985, som hr. Gade så gerne også ville have lov til at stemme nej til her i salen.

Så må jeg sige til hr. Ove Jensen, at hans forretningsmæssige sans, som spillede så stærk en rolle i holdningen til spørgsmålet om udvidelsen af Fællesskabet med Spanien og Portugal, kommer ikke rigtig til udtryk i spørgsmålet om forhøjelsen af momsloftet.

Hvis nu man forestillede sig, at man havde en forening af pelsdyravlere, der fungerede på den måde, at man betalte et kontingent, som blev fordelt til medlemmerne efter forskellige kriterier, og en bestemt pelsdyravler så viste sig at være dygtigere til at få penge tilbage end alle de andre, ville det så ikke være i den pågældende pelsdyravlers interesse at få kontingentet sat så meget i vejret som overhovedet muligt? Det ville det da, og dertil har vi jo en parallel her, for det står uomtvisteligt klart, at Danmark er et af de EF-medlemslande, som får den største økonomiske fordel ud af medlemskabet, og deraf følger ganske naturligt, at vi også har en større interesse end de fleste andre i, at der kommer så mange penge ind i kassen som overhovedet muligt, for de vender tilbage mere end rigeligt.

Jeg kan sige i anledning af hr. Ove Jensens sammenkædning med diskussionen, vi havde før om den økonomiske påvirkning af udvidelsen af Fællesskabet, at jeg da netop understreger, at der er andre fordele end

dem, som vi bare kan se på budgetposterne, en lang række fordele, bl.a. de muligheder, man nu får for adgang for danske varer til de pågældende markeder, fordele, som ikke kan gøres op umiddelbart i kroner og øre, men som alt taget i betragtning rummer nogle gevaldige nettofordele for Danmark ved vores EF-medlemskab.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Det er en bemærkning om pædagogikken. Vi glæder os til pædagogikken, men jeg vil gøre udenrigsministeren opmærksom på, at det, jeg har kaldt en gældsbyrde, som EF har foran sig, har udenrigsministeren selv i et notat fra den 20. september – det er fortroligt, men jeg må nok godt citere et udtryk derfra – kaldt »fortidens byrde«. Det er da et stærkt udtryk. Jeg fandt det frem her, og egentlig synes jeg, det er lidt stærkere end at sige, at man bliver ved med at køre med en gæld. Jeg konstaterer altså, at det, vi diskuterer, er, at på EFs budget har man et problem, som udenrigsministeren selv karakteriserer som »fortidens byrde«, og det har man ikke taget hul på at løse – det fremgår også af notatet.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg kan forstå, at vi i hvert fald nu har fået det ud af debatten, at man ikke længere fra borgerlig side forsøger at så tvivl om den oplysning, som budgetkommissæren har fremlagt om, at der ligger ubetalte regninger for 97 mia d.kr., og at der findes for 81 mia kr. lageropførelser til urealistiske priser. Vi er i hvert fald kommet så langt, at man kan sige, at det står fast.

Så er regeringens resonnement, at det betyder ikke noget, og det, man har besluttet i Ministerrådet, er åbenbart, at man lader, som om den gæld ikke eksisterer. Man har åbenbart besluttet, at uanset at den hober sig op – og så vidt jeg har forstået, er den fortsat voksende – skal man ikke gøre noget ved den. På et eller andet tidspunkt må man vel erkende, at det forhold, at de lagre, som er bogført til urealistiske priser, på et eller andet tidspunkt må saneres, vil føre til et stort tab, som må betales. Det er jo indholdet og